บทความ ๑๒/๒๕๖๓

วีระเชษฐ์ จรรยากูล

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

เคยได้ แล้วไม่ได้

ผู้บริหารท่านนี้เคยได้รับเงินตอบแทนพิเศษที่มีระเบียบราชการรองรับ แต่ต่อมาไม่ได้รับเงิน ซึ่งกระทบสิทธิและรายได้ที่เคยมี จึงขอใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการขอเอกสารให้หายข้องใจ

เรื่องนี้นายเสียสิทธิ์ รักษาการในตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งต้องได้รับค่าตอบแทนพิเศษ ๑ – ๓ เท่าของเงินเดือน ตามข้อบังคับและระเบียบที่เกี่ยวข้อง แต่ต่อมาหน่วยงานไม่จ่ายค่าตอบแทนพิเศษนี้แก่บุคลากรที่ได้รับสิทธิรวมถึงนายเสียสิทธิ์ด้วย จึงได้มีหนังสือถึงหัวหน้าหน่วยงานขอข้อมูลข่าวสารรวม ๔ รายการ คือ ๑) รายงานการประชุมคณะกรรมการกองทุน ฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๒ ๒) รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการกฎหมาย ครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ และครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ๓) รายงานการประชุมคณะกรรมการกองทุน ฯ และครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๒ พร้อมเทปบันทึกเสียงการประชุมทุกครั้ง และ ๔) หนังสือที่คณะกรรมการกองทุน ฯ มีไปหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องการจ่ายเงินค่าตอบแทนพิเศษให้พนักงาน แต่หน่วยงานมีหนังสือแจ้งปฏิเสธว่า รายงานการประชุมทุกรายการเปิดเผยให้ไม่ได้เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) ส่วนหนังสือที่หารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกายังไม่ชัดเจนว่าผลจะเป็นอย่างไร หากเผยแพร่ไปแล้วไม่ตรงกับข้อเท็จจริงจะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการ นายเสียสิทธิ์จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ ผู้แทนหน่วยงาน ชี้แจงว่าหน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานตั้งใหม่ ได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาล ได้จ่ายค่าตอบแทนพิเศษตามข้อบังคับกองทุน ฯ และระเบียบกองทุน ฯ ให้พนักงานในเดือนมิถุนายนและเดือนธันวาคมของทุกปี แต่ในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๒ ไม่ได้จ่าย เนื่องจากคณะกรรมการบริหาร ฯ ชุดใหม่มีข้อสังเกตว่าการเบิกจ่ายถูกต้องหรือไม่ จึงได้มีหนังสือหารือไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณายังไม่ยุติจึงได้แจ้งปฏิเสธคำขอไป ในส่วนของนายเสียสิทธิ์ชี้แจงว่าตนเองเป็นผู้บริหารระดับสูงต้องได้รับค่าตอบแทนพิเศษในอัตรา ๑ - ๓ เท่าของเงินเดือน แต่เมื่อไม่ได้รับเงินดังกล่าว จึงต้องการข้อมูลข่าวสารการประชุมของคณะอนุกรรมการ และคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องว่าพิจารณากันอย่างไรจึงทำให้สิทธิของตนเองเสียไป และมีหนังสือหารือจริงหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) การเปิดเผยจะแสดงถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของหน่วยงานของรัฐ แต่ในรายงานการประชุมมีการแสดงความเห็นของกรรมการทั้งเชิงบวกและเชิงลบ การเปิดเผยจะกระทบความเป็นอิสระในการเสนอความเห็นของกรรมการ จึงวินิจฉัยให้หน่วยงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๔ รายการ โดยให้ปกปิดชื่อ – นามสกุลของกรรมการ แต่เทปบันทึกเสียงให้ยกอุทธรณ์ เพราะเป็นเพียงเครื่องช่วยจดบันทึกการประชุม ซึ่งจะปรากฏเสียงของผู้พูดแต่ละราย

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หารือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th (ที่ สค ๔๗๒/๒๕๖๒)

"ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต"